

IRLANDIA.

Apum tanta multitudo, ut non solum in alveariis, sed etiam in arborum truncis & terræ cavernis reperiantur. Scribit etiam Giraldus de avibus præ cæteris hoc memorabile, ex lignis quibusdam in mari temere natantibus, gummi primum effluere: hoc gummi postea in crustam indurescere, intus nasci animalcula, quæ primum vitam, postea rostra, pennis, alas concipient, denique vel in ære volitent, vel aquis innatent, neque aliter generari hoc animal. Sylvester Giraldus quem dixi, testatur se istiusmodi aves permultas vidisse semiformatas, rostro ex testulis pendentes, quæ si perfectæ fuissent, reliquarum more volitasarent. Sunt & aves, eodem teste, biformis naturæ, quas Aurifrisios vocant, plurimæ. Aquila quidem minores, Accipitre majores, quibus alterum pedem unguibus armatum, apertum & rapacem: alterum vero clausum & pacificum, solique natatu idoneum, naturæ ludentis opera contulit admiranda. Sunt & alia quas Martinetas vocant, Merula minores, in modum Coturnicum curta, sed albo ventre nigro dorso degenerant. Mirum de his aviculis, quia si mortuæ in loco sicco serventur, putrescere nesciunt: & inter vestes aliasve res locatae, eas indemnes a tinea conservant. Et quod longe stupore dignius est: mortuæ quoque in sicco suspensa, reditiva plumarū renovatione singulis annis immutantur. Ferarum quoque omnia fere genera continet. Habet enim Cervos, qui præ nimia pinguedine parum ad cursum apti sunt: & quanto minores sunt corporum quantitate, tanto præcellentius efferuntur cornuum dignitate. Aprorum magna copia est. Sunt & Lepores multi. Sed omnium animalium ferarum & avium corpora, hic quam alibi minora. Est & Taxus, & Mustela. Sed caret Capris, Damis, & Ericiis. Talpe nullæ vel rariissimæ: sed Mures infiniti. Lupum item, & Vulpem habet. Sed de his satis, ad alia transeo. Hibernia quomdam multos Regulos habuit, nunc autem sub Anglorum regimine & per Proregem quem Dominum deputatū vocat, administratur. Hibernia vero sub dominio Regis Anglorū incidit circiter annū 1175, quo Rodericus Connaciæ Rex, se Regem universæ Hiberniæ nominavit, qui cum totam Insulam subjugare contenderet, bellum continuum cum cæteris Regulis gerebat, ex cuius quidem seditione factum est, ut alii Reguli se sponte, ac sine ulla sanguinis effusione Anglorum Regi Henrico secundo dederint: & inde omnes Hiberniæ Domini diæti sunt usque ad Henricum octavum, qui Rex Hiberniæ ab insulæ Ordinibus & Proceribus declaratus fuit, quia quibusdam seditionis Domini nomen erat invisum. Quatuor in hac civitates præcipua, Dublinia totius Hiberniæ Metropolis, Sedes Regia & Archiepiscopal, Comitatusque titulo exornata. Secundas partes tenet Waterfordia, tertias Limmircum, quartas Corcagia. Sunt & alia ibi opida ac municipia satis magna, de quibus in particularibus descriptionibus fusi. Lacus quoque plurimos hæc terra habet, inter quo lacus est in Hultonia ab Erno lacu xv mill. distans, de quo suo loco fusi. Super Armacum urbem stagnum est haud amplum, in quo d si hastam defixam aliquot mensæ relinquas, pars ea quæ luto inhaesit ferrea, quæ aquæ immersa faxea, extans linea futura sit. Est & Erno lacus, qui xxx mill. pass. in longitudine, xv in latitudine diffunditur, silvis opacis coronatus, & adeo piscosus, ut piscatores nimiam frequentius piscium copiam, retiumque rupturas, potius quam defectus conquerantur. Fluminibus item egregiis scinditur & rigatur Insula: quorum nomina hæc sunt: Avenfius, Dubel perfluens, Boandus, per Medium, Banna per Ultoniam:

per

*Imperium ma-
jorum.*

Vibes.

Lacus.

Flumina.